

[Villumsen.]

Alt i alt har mit Parti den Anskuelse, at det foreliggende Lovforslag byder Rentenyderne fuld og hel Dækning for den hidtil konstaterede Prisstigning, og jeg kan anbefale Forslaget til en meget hurtig Gennemførelse i det høje Ting.

Søren P. Larsen: Det foreliggende Lovforslag, som den højtærede Socialminister har fremsat, har jo til Formaal gennem en midlertidig Lovbestemmelse, der skal have Gyldighed for indeværende Finansaar, at bringe en Hjælp til Aldersrente- og Invaliderrentenydere, som efter Folkeforsikringsloven ikke kan faa Hjælp før senere, idet Pristalsreguleringen fra Januar, der skal træde i Kraft til 1. April, udelukker Muligheden for at yde en midlertidig Hjælp i indeværende Finansaar. Venstre kan fuldt ud billige baade det Formaal, man tilsigter, saavel som den Maade, hvorpaa man fra Regeringens Side har tænkt sig at udrede denne Hjælp.

Gennem Forhøjsler af det personlige Tillæg har man jo søgt at komme dem til Hjælp, som mangler Brændsel, og gennem § 2 har man søgt at afbøde Prisstigningen for Fødemidler over for Rentenyderne ved et ensartet Tillæg, som man yder alle Rentenydere, uden Hensyn til hvor de bor, og de Formaal kan vi billige. Det forekommer mig, at Lovens Opbygning i nogen Grad bærer Præg af at være blevet til, som Tilfældet ogsaa har været, efter Forhandling med Repræsentanter for de kommunale Raad, og der har man jo ønsket, at Udbetalingen skulde foregaa i to Gange. Det ærede Medlem Hr. Villumsen udtalte Ønsket om, at man kunde stille Kommunerne frit. Vi fra vor Side kan naturligvis ikke, hvis der skulde være et almindeligt Ønske derom her i Tinget, have noget imod, at der indføjes en Bestemmelse om, at de kommunale Raad maa skønne om, hvorvidt Udbetalingerne skal foregaa i en eller to Gange, og den Motivering, der blev givet, rokker jo ikke ved selve Forslagets Opbygning. Lader man de kommunale Raad træffe Afgørelsen, faar man det i de enkelte Kommuner akkurat, som man ønsker det, og som man mener det mest formaalstjenligt. For mig staar det saaledes, at de Oplysninger, der er givet i Bemærkningerne til Lovforslaget, dækker over det faktiske, der foreligger paa nuværende Tidspunkt; det er jo ikke mægtige Beløb, der er Tale om her, men det er en Hjælp over for dem, som er ramt af Prisstig-

ningerne, og denne Hjælp vil Venstre gerne være med til at gennemføre saa hurtigt, som det kan lade sig gøre.

Der foreligger jo desuden et andet Forslag, som er stillet af det kommunistiske Parti. Jeg kan slutte mig til Socialdemokratiets Ordfører i hans Afvisning af dette Forslag. Derimod synes jeg ikke, at den socialdemokratiske Ordfører skulde have benyttet sig af Ordet Overbud over for et Parti, som fremsætter et Forslag, der giver mere. Vi er jo nogle Stykker, der kan huske tilbage i Tiden . . . (Afbrudelse) . . . — ja, det kan jo ikke nytte, det kan vi alligevel, huske tilbage i Tiden, da man ogsaa fra socialdemokratisk Side var velkendt med denne Politik. Jeg formoder, at Hjertelaget hos de Partier, som vil være med til at gennemføre dette Forslag, egentlig er lige stort over hele Linien, men jeg formoder tillige, at der er Hensyn at tage med Henblik paa Fremskaffelsen af de økonomiske Midler. Det er jo til syvende og sidst Regeringen, der har Overblikket over disse Forhold, og naar Regeringen ud fra sin Vurdering af samtlige foreliggende Omstændigheder mener, at de Beløb, der er Tale om her, vil det være forsvareligt at udrede, ja, saa kan vi sammen med Socialdemokratiet afvise det kommunistiske Forslag, som gaar langt, langt længere, og anbefale Vedtagelse af det af Socialministeren fremsatte Forslag om Hjælp til Alders- og Invaliderrentenydere; det er jo en midlertidig Lov, som kun gælder for indeværende Finansaar.

Victor Larsen: Det foreliggende Forslag finder vi fra konservativ Side rimeligt og rigtigt; at man gennem dette hurtigt kommer Aldersrente- og Invaliderrentenyderne til Hjælp, er for os meget tiltalende. Jeg bemærker ogsaa, at Ordføreren for det socialdemokratiske Parti, det ærede Medlem Hr. Villumsen, gjorde sig til Talsmand for en kortere Udvalgsbehandling. Det vil jeg for mit Vedkommende ogsaa gerne tiltræde, for der kan jo være Enkeltheder, der kan forhandles om; det vil fra vor Side i hvert Tilfælde kun blive Smaating.

Men jeg vil gerne om § 1, hvor det personlige Tillæg til Alders- og Invaliderrentenydere foreslaas forhøjet fra 7½ til 10 pCt., bemærke, at man maa gøre sig fuldkommen klart de Sidevirkninger, som dette Forslag har. Ophøjet til Lov vil det virke ind paa Forsorgsloven, nemlig Forsorgslovens § 297. Det er muligt, at dette ogsaa er rimeligt, at de Forhold, vi lever under nu, gør det rimeligt at stille Kom-